

at paavirke en saadan Beslutning paa en Maade, der vil vanskeliggøre Opfyldelsen af de danske Flensborgeres Ønske.

Jeg er kommet til den Overbevisning, at Flertallet af det danske Folk ønsker Flensborg tilbage, selv om der i Øjeblikket skulde være en tysk Majoritet. Den højtærede Statsminister kan have den modsatte Overbevisning; men om han eller jeg har Ret, vil kun en Appel til Vælgerne kunne afgøre. Den højtærede Statsminister kan i dette Tilfælde ikke tale paa det danske Folks Vegne. Thi vel har Ministeriet et spinkelt Flertal i det folkevalgte Ting, men f. Eks. de Udtalelser, vi forleden hørte fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), lader formode, at end ikke samtlige Medlemmer af Regeringspartierne paa dette Punkt deler Ministeriets Opfattelse, og for mig er der ingen Tvivl om, at hvis Sagen gøres til Genstand for en Afstemning blandt Vælgerne, enten dette nu sker ved nye Valg eller ved en almindelig Folkeafstemning om denne Sag, vil Ministeriets Opfattelse lide et afgjort Nederlag.

Til den højtærede Finansminister ønsker jeg at sige, at det er jo glædeligt, hvis han faar Ret i, at den finansielle Situation stiller sig saa meget bedre nu end for en Maaned siden. Under disse Omstændigheder skal jeg ikke komme ind paa de 20 Millioner for Tillægsperioden, som jeg i min forrige Tale gjorde opmærksom paa, at Ministeren ikke havde regnet med, da han fremlagde Finanslovsforslaget; men som han nu medregner paa Sp. 1240.

Det gør mig meget ondt, at den højtærede Finansminister stiller sig saa uvillig til Tanken om Nedsættelsen af en Finanskommission, der skulde foreslaa Grundlaget for Danmarks fremtidige Finanspolitik. Selvfølgelig vil Afgørelsen af finansielle Spørgsmaal til enhver Tid forblive hos Rigsdagen, men min Tanke med Kommissionen var, at den kunde yde værdifuld Vejledning for Rigsdagen — og at det skulde være en Fejl ved Kommissionen, hvor Rigsdagsmændene skulde være i Mindretal, at den ikke kunde binde Rigsdagen, kan jeg ikke indse. Det er under normale Forhold ikke Kommissioners Opgave at træffe Afgørelse paa Rigsdagens Vegne, men Opgaven er at forberede Sagerne til Rigsdagens Behandling. Men maaske er den Tid ikke fjern, da den højtærede Finansminister faar en Afløser, og det maa da

være mit Haab, at denne Afløser vil se med mere Velvillie og Forstaaelse paa en Sag, hvis Vanskeligheder jeg paa ingen Maade undervurderer, men paa hvis Formaalstjenlighed jeg vedblivende har god Tro.

Paa min Forespørgsel om, hvorvidt den højtærede Landbrugsminister i en nær Fremtid agtede at fremsætte Forslag om det af alle Fiskere saa varmt ønskede Fiskeridepartement, svarede den højtærede Minister, at et Forslag herom er under Udarbejdelse i Ministeriet og rimeligvis vil blive fremsat før Jul. Det takker jeg den højtærede Minister for. Jeg vil haabe, at dette Fiskeridepartement kommer til at sortere ikke, som der har været Tale om, under Handelsministeriet, men under Landbrugsministeriet. Men den højtærede Landbrugsminister berørte slet ikke de særdeles vanskelige Kaar, under hvilke Fiskerne for Øjeblikket lever. Jeg tror, der er al mulig Anledning for den højtærede Minister til nøje at undersøge, om det ikke vilde være muligt at lette dem. I Særdeleshed beder jeg den højtærede Minister om at tale med sin Kollega Indenrigsministeren om Tilskud til Fiskeriredskaber. Der er for Øjeblikket et skrigende Misforhold mellem den Pris, Fiskerne betaler for deres Redskaber, og den Pris, de kan opnaa for deres Varer paa Hjemmemarkedet, og om andet end Hjemmemarkedet er der desværre i Øjeblikket ikke Tale.

Jeg takker den højtærede Trafikminister for hans Tilsagn om, at Fiskehusene paa Skagen maa blive forandret som af mig ønsket. Den højtærede Minister sagde Fiskehusene i Frederikshavn, han mener sikkert Fiskehusene paa Skagen. Men ellers har jeg desværre ingen Grund til at takke den højtærede Trafikminister for hans Svar paa mine Spørgsmaal. Saaledes gør det mig ondt, at Havnen ved Bangsbo Strand ikke kan vente noget Statstilskud. Den højtærede Minister siger, at den jo ikke ligger saa langt fra Havnen i Frederikshavn, men den ligger dog saa langt derfra, at Fiskerne i Bangsbo ikke har benyttet og aldrig vil benytte Havnen i Frederikshavn. Og at de af deres fattige Penge har anvendt mange paa at begynde Anlægget af Jollehavnen, det er dog det bedste Bevis for, at de anser den for at være nødvendig, og det gør jeg ogsaa. I hvert Fald haaber jeg, at Staten vil bekoste Uddybningen til Jollehavnen. Den højtærede Trafikminister kunde heller ikke tilsige sin Støtte til en daglig Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Göte-